

قتل فجیع داریوش و پروانه فروهر در تهران

بعد از ظهر روز یکشنبه ۲۲ دسامبر ۱۹۹۸، اجساد غرق به خون داریوش فروهر و همسر وی پروانه، اسکندری در محل سکونت شان در تهران پیدا شد. اخبار رسیده حکایت از آن داشت که قاتلین بر اساس شیوه شناخته شده اینبار نیز با استفاده از سلاح سرد (دشنه و کارد) قربانیان خود را به فجیعانه ترین نحو به قتل رسانده اند. قتل داریوش و پروانه، فروهر موجی از انزجار و اعتراض جهانی را برانگیخت، بدون استثنا اینبار نیز انگشت اتهام بسوی جمهوری اسلامی نشانه رفت و همگی طراحان و مجریان این دو قتل را همان کسانی معرفی کردند که طی بیست سال حاکمیت اسلامی بر ایران، بختیارها، سامی ها، برومندها، قاسملوها، مظلومان ها، تفضلی ها و... را بی رحمانه در مسلخ خود قربانی نموده اند. در مراسم به خاکسپاری داریوش و پروانه، فروهر ده ها هزار تن از مردم تهران و بسیاری از شخصیت های سیاسی و ملی ایران شرکت داشتند. مشایعت کنندگان اجساد، گاه با دادن شعارهایی علیه حاکمان اسلامی، آنان را مسئول این جنایت معرفی میکردند و در عین حال خواستار امنیت فردی و استقرار حقوق و آزادی های فردی می شدند. طی این مراسم قریب پانصد نفر از شرکت کنندگان از سوی مأموران انتظامی دستگیر شده اند که هنوز هیچ اطلاعی دقیقی از سرنوشت آنان در دست نیست. با اینکه داریوش و پروانه فروهر وصیت کرده بودند که اجسادشان در کنار شهدای جنبش ملی سی تیر در گورستان ابن بابویه به خاک سپرده شوند، اما، حاکمان اسلامی با انجام آخرین اراده قربانیان قتل مخالفت کردند و سرانجام پیکرهای داریوش و پروانه فروهر در قطعه ۸۹ گورستان بهشت زهرا به خاک سپرده شدند. علاوه بر صدها سازمان سیاسی، انجمن و شخصیت های اپوزیسیون ایران که انزجار خود را نسبت به قتل فجیعانه داریوش و پروانه فروهر اعلام کردند، ترور این دو شخصیت سیاسی وسیعاً در رسانه های جمعی جهانی نیز انعکاس یافت. در فرانسه دفتر روابط بین المللی حزب سوسیالیست این کشور در اطلاعیه ای این دو قتل را محکوم کرد. جامعه حقوق بشر فرانسه در یک اطلاعیه مطبوعاتی ضمن محکوم کردن قتل این دو شخصیت برجسته، جنبش دموکراتیک ایران و نظر به سفر قریب الوقوع محمد خاتمی به فرانسه در ماه فوریه ۱۹۹۹، از رئیس جمهور و نخست وزیر فرانسه خواست که به طرف گفتگوی خود هشدار دهند که حفظ مناسبات اقتصادی و فرهنگی بین ایران و کشورهای دموکراتیک اتحادیه اروپا مشروط به تعهد عملی دولت خاتمی مبنی بر سرکوب جدی اعمال تروریستی علیه مخالفین سیاسی ایرانی است. این اطلاعیه همچنین از رئیس جمهور و نخست وزیر فرانسه خواسته است

که دولت محمد خاتمی به شرطی بتواند از رابطه با اتحادیه اروپا برخوردار گردد که به فوریت تدابیر واقعی را برای تضمین آزادی های اساسی در ایران اتخاذ نماید. شمار وسیعی از شخصیت های ملی و سیاسی اپوزیسیون ایران در مراسم یادبود و تجلیلی که به مناسبت قتل داریوش و پروانه، فروهر در پاریس برگزار شد، بیاننامه ای را منتشر و امضاء کردند و طی آن خواستار اعزام یک هیأت بیطرف به ایران مرکب از سازمانهای مدافع حقوق بشر، برای بررسی پرونده قتل داریوش و پروانه، فروهر شدند. کمیته ایرانی مبارزه با تروریسم دولتی جمهوری اسلامی ایران، ضمن محکوم کردن قتل وحشیانه داریوش فروهر و پروانه، اسکندری، همه ایرانیان را به مقاومت فراگیر علیه توحشی فراخواند که قریب بیست سال بر جامعه ما حکفرماست. همین اطلاعیه می افزاید: "هیچ تردیدی نیست که جمهوری اسلامی در وجود آن دو و دیگر شخصیت های مشابه، تهدید سیاسی جدی برای قیومیت و نظام آکنده از فساد و تباهی خویش را دیده است. این جنایت عرشه آور دوباره اثبات می کند که دستگاه ترور دولت اسلامی هیچ از کار نایستاده است. اینک بیم آن می رود که موج جدیدی از ترور و سرکوب بار دیگر دگراندیشان و مخالفین سیاسی جمهوری اسلامی ایران را آماج بی رحمانه خود قرار دهد." داریوش فروهر (حقوقدان)، بنیانگذار و رهبر حزب ملت ایران، پروانه، اسکندری مبارز و آزاده سرشناس و فرهیخته، هر دو از شخصیت های برجسته جنبش ملی ایران طی چند دهه اخیر بودند. هر دو آنان نه فقط در دوره سلطنت پهلوی، بلکه در دوره حاکمیت بیست ساله اسلامی در ایران نیز رنج طاقت فرسای اسارت و پی گیری و آزار و اذیت دائم را چشیده بودند. هر دو آنان نه فقط هیچگاه با نظام ولایت فقیه جمهوری اسلامی از در سازش و مصالحه درنیامدند، بلکه همواره و بی پروا الغاء حکومت دینی و استقرار دموکراسی در ایران را خواستار شدند و پیوسته وجدان بیدار جامعه را به مقاومت علیه جمهوری اسلامی ایران دعوت کرده بودند.

مرگ مشکوک مجید شریف، نویسنده و روزنامه نگار ایرانی

پنج روز پس از ناپدید شدن مجید شریف، عضو دفتر پژوهشهای فرهنگی دکتر علی شریعتی، پزشکی قانونی تهران اعلام کرد که جسد او را در اختیار دارد و بستگان وی را برای شناسائی آن فرا خواند. مجید شریف در اوائل سال های ۱۹۸۰ از دولت فرانسه تقاضای پناهندگی سیاسی کرده بود و در این کشور اقامت داشت. او در ابتدا به شورای ملی مقاومت نزدیک شد، اما، بعدتر از این سازمان فاصله گرفت. مجید شریف در دوره اقامتش در فرانسه تحصیلات دانشگاهی را در رشته جامعه شناسی ادامه داد و موفق به اخذ پایان نامه دکترای شد. سه سال پیش او با ارجحیت دادن به مبارزه در داخل کشور، فرانسه را به قصد ایران ترک کرد و پناهندگی خود را به مقامات این کشور بازپس داد. از هنگام بازگشت به ایران او همواره مجبور بود به وزارت

اطلاعات جمهوری اسلامی ایران مراجعه کند و مورد بازجویی قرار بگیرد. پس از انتخاب محمد خاتمی، در دوم خرداد ۱۳۷۶، مجید شریف همکاری علنی خود را، بعنوان روزنامه نگار، با مطبوعات داخل کشور آغاز کرد و نقطه نظراتش را بویژه در ماهنامه تعطیل شده "ایران فردا" منعکس می نمود. مجید شریف شش روز پیشتر در ۱۹ نوامبر ۹۸، بطور ناگهانی ناپدید شد. سه شنبه ۲۴ نوامبر ۹۸، خانواده وی گم شدنش را به اطلاع مطبوعات و رسانه های جمعی رساند و یک روز بعد، ۲۵ نوامبر، پزشکی قانونی تهران به بستگان و نزدیکان او خبر داد که جسد وی را یافته و از آنان خواست که برای شناسائی جسد به این سازمان مراجعه کنند. پزشکی قانونی در تماس خود علت مرگ مجید شریف را ایست قلبی عنوان کرده است. خبر مرگ مجید شریف هنگامی به دستمان رسید که هنوز چند روزی از قتل فجیع داریوش فروهر و پروانه، اسکندری نمی گذشت. قطعاً این اولین بار نیست که روشنفکران و مخالفین حکومت اسلامی مفقود و سپس اجسادشان یافت می شوند و مراجع حکومتی علت یا عاملین مرگ را به "آیادی خارجی" یا "عارضه قلبی" ... نسبت می دهند. دفتر آقای ابوالحسن بنی صدر در پاریس طی اطلاعیه ای مسئولیت مرگ مجید شریف را متوجه دولت جمهوری اسلامی ایران دانست. کمیته ایرانی مبارزه با تروریسم دولتی جمهوری اسلامی ایران نیز در اطلاعیه مطبوعاتی خود، نظر به تسلسل و گستاخی عرشه آور قتل های سیاسی اخیر در ایران، مرگ مجید شریف را دست کم مشکوک خواند. این کمیته هشدار داد که خطری سازمانیافته جان روشنفکران و نویسندگان دگر اندیش و مخالفین سیاسی کشورمان را یکبار دیگر بطور جدی تهدید می کند و از اینرو مردم ایران را به هوشیاری و مقاومتی فراگیر فرا خواند.

از سرنوشت پیروز دوانی اطلاعی در دست نیست

پیروز دوانی از بیش از دو ماه پیش بطرز نگران کننده ای مفقود شد. روزنامه "کار و کارگر" در تهران در یکی از آخرین شماره های ماه نوامبر خود گزارش کرد که پیروز دوانی در زندان اعدام شده است. نهضت آزادی ایران در نامه، سرگشاده ای به محمد خاتمی که به امضاء شمار مهمی از شخصیت ها سیاسی، نویسندگان و روزنامه نگاران کشور رسیده است، ضمن ابراز نگرانی از سرنوشت نامعلوم پیروز دوانی از محمد خاتمی خواست که با توجه به اختیارات سیاسی و قانونی به فوریت در روشن کردن سرنوشت مفقود شده اقدام کند. پیروز دوانی که همواره خود را از فعالان جنبش چپ معرفی کرده است از چندی پیش، پس از خروج از زندان فعالیت های علنی در مخالفت با نظام ولایت فقیه و نقد قانون اساسی جمهوری اسلامی آغاز کرده بود و از طریق مقالات و مصاحبه های خود در نشریات علنی کشور نقطه نظراتش را ابراز می نمود.